

Spørgsmålet er, om man kunne lave en eller anden kampagne med udgangspunkt i overskriften »Kvinde elsk din krop«. For når jeg læser rapporterne fra forskere, der arbejder med det her område, og når jeg læser de interviews, der er med de her piger, er det store problem jo, at de ikke elsker sig selv. Det kunne godt være, at vi kunne understøtte sådan en kampagne. Under alle omstændigheder har jeg lagt mærke til, at de pårørende til spiseforstyrrede er gået i gang med noget, der ligner en kampagne, der hedder Bodytalk. Den tror jeg vi skulle prøve – os, der er herinde – at medvirke til bliver udbredt til mange, mange flere kvinder, som lider af det her problem.

Det starter i virkeligheden med mødrene, ved vi nu. Mødre skal lære at elske sig selv. Hvis mødrene elsker sig selv, kommer døtrene også til at elske sig selv. Det er ikke noget, vi kan sikre politisk, men vi kan være med til at understøtte det ved f.eks. at give nogle oplysningsmidler.

Tak for forespørgslen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Birthe Skaarup.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det er selvfølgelig, fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen begynder at gribe fat i, at vi skal lave tilbageskridt på det somatiske område, omkring hofteoperationer, knæoperationer og den slags, ved at sige, at nu skal vi ikke have 1 måneds ventetid fra den 1. januar 2007, men skal blive ved de 2 måneder.

Vi vil i hvert fald gerne fra Dansk Folkepartis side – det er også det, vi har været medvirkende til med det forslag til vedtagelse i dag – lave fremskridt på alle områder. Det forslag til vedtagelse, vi har fremsat her i dag, er et fremskridt. Og vores mål og vores proces også på det psykiatriske område er, at vi skal have korte ventelister og en bedre behandling.

Så kan vi snakke videre om det her, når vi skal have hele psykiatridebatten, hvor vi har haft førstebehandlingen. Men nu har vi fået fremskridt for de spiseforstyrrede, og så skal vi ikke til at lave tilbageskridt.

Det var måske nærmest en kommentar, men det kan være, at fru Elsebeth Gerner Nielsen også har en kommentar til min kommentar.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har præcis en kommentar.

Jeg har ikke noget imod, at vi finder pengene og sikrer, at vi kan få løst de her problemer. Men det, vi jo alle sammen kan se, er, at pengene ikke hænger på træerne. Vi er med andre ord nødt til at prioritere. Hvis jeg står i den situation, at jeg på den ene side har en mor, der skal have en ny hofte, og på den anden side har en datter, som lider af nervøs spisevægring, hvad er så vigtigst for mig: At jeg får min datter behandlet så hurtigt som muligt, eller at min mor får en hofte så hurtigt som muligt?

Kan min mor ikke vente 2 måneder på at få en hofte, mod at min datter til gengæld fik mulighed for at komme i behandling med det samme? Jo. Jeg er sikker på, at min mor ville foretrække den prioritering, og jeg tror i det hele taget, at alle danskere ville prioritere på den måde og sige, at i det øjeblik vi taler om psykiske sygdomme, som man kan gå hen og dø af, så skal man selvfølgelig have en behandling. Det skal vi have råd til, og det kan kræve prioritering.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Birthe Skaarup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Patienter, der skal have en ny hofte, kan være plaget af mange smerter. De kan være på medicin i rigtig mange år, inden de også tager mod til sig for at få en hofteoperation. Så jeg synes, at det er en dårlig skillelinje, man har fra Det Radikale Venstres side, med hensyn til at vi skal nedprioritere andre somatiske sygdomme.

Jeg synes, at vi skal lave den proces igen, hvor vi ser fremad, hvor vi prioriterer både de psykiatriske patienter og den proces, der er sat i gang med, at vi har et mål, der hedder: 1 måneds ventetid fra den 1. januar 2007 på det somatiske område.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan svare lige så skarpt tilbage, selv om jeg ikke har et ønske om, at vi skal tale os fra hinanden. Men jeg kan jo konstatere, at Dansk Folkeparti har den prioritering, at det altså er vigtigere, at man kan få en ny hofte på 1 måned, end at et menneske, der er selvmordstruet, rent faktisk får et behandlingstilbud.